

ТЕМИТЕ В МЕДИИТЕ 01.08.2022 г.

Голям брой мъртви делфини е изхвърлило морето у нас тази година

- 24chasa.bg

От началото на годината са открити повече от 60 умрели делфини на брега на Северното Черноморие, показва притеснителната статистика. Оказва се, че морските бозайници са изключително чувствителни на външни влияния, особено на силни звукови вълни под водата.

„Става въпрос за взривове, различни звукове, които изследват дъното за наличие на нефт. В случая знаем, че има военни действия в Украйна. Доста вероятно е от подводни взривове да се достигне такава масова смърт”, обясни доц. Виолин Райков от Института по океанология към БАН, цитиран от Нова тв.

Оттам засега отхвърлят варианта делфините да са убити умишлено от хората. Съществуват и други фактори, които влияят върху смъртността на морските бозайници.

„Морбили вирусът при тях е доста фатален. Те се заразяват масово и ако имат епизиотия - до 90% от популацията в даден район може да загине”, обясни Райков.

Учените отчитат, че макар и застрашени на този етап няма опасност за популацията на делфините, но е добре да се съобразяваме повече с морските обитатели.

Панди в България? Непознат досега вид е обитавал нашите земи преди шест милиона години

- bta.bg

Непознат досега вид голяма панда е обитавал Балканите преди шест милиона години. Статия за откритието на българския учен проф. Николай Спасов и китайския му колега Цигао Цзянцзо е публикувана в научното издание на Американското дружество по палеонтология Journal of Vertebrate Paleontology.

Днес пандата, рядък вид в световната Червена книга, живее само в планинските гори на Съчуан, в Китай, разказа пред БТА проф. Николай Спасов от Националния природонаучен музей при Българската академия на науките.

Той отбеляза, че интересно при този вид мечка е уникалната му специализация да се храни с растителна храна, и то с бамбук.

Снимка: НПМ-БАН

В далечното минало

Останки, макар и много редки, на изкопаеми панди, които дават някаква представа за еволюцията на тази група, са откривани както в Европа, така и в Китай, разказа още Спасов. По думите му намереният в България вид е много по-късен и еволюирал от всички досегашни европейски изкопаеми панди и е поне толкова еволюирал, колкото този китайски род, който се смята за пряк предшественик на днешната голяма панда. Въпреки това не може да сме сигурни, че именно нашата панда е прекият предшественик, по скоро това е една странична клонка, която е отишла доста напред в еволюцията си, допълни ученият.

Той отбеляза, че за да съществува панда на Балканите преди шест милиона години, тук е трябвало да има подходящите климатични условия – влажни гори с климат, близък до днешния тропически.

Два странни зъба с десетилетия „кроят“ своите тайни

До откритието се стига, след дълги години упорита работа на българския учен. Загадката поставят фосилите на два зъба, които отдавна стоят в научната колекция на Националния природонаучен музей, но за тях има изключително оскъдна информация. Дълго време не можех да разгадая тези зъби, защото не беше ясно нито находището, нито възрастта, нито точно какво е това, освен, че е някакъв хищник, разказа Спасов. В крайна сметка успяхме да установим, че това е нов изкопаем вид голяма панда, която в много отношения по своите зъби вече прилича на днешната панда, допълва той.

Снимка: Journal of Vertebrate Paleontology

Пандата – специалната мечка

Пандата сама по себе си е уникално животно, дълго време не се знаеше към коя група спада, обясни професорът. Днес, след поредица молекулярни изследвания вече твърдо е установено, че това е мечка, но много специализирана мечка, която се храни почти изцяло само с бамбук и живее в планините на провинция Съчуан, в Китай.

Парадоксално звучи, че в Европа, и то в България, е открит древен вид, който е живял преди шест млн. години, но палеонтологията разкрива наистина нови древни светове, които на пръв поглед не можем да си представим, отбеляза Спасов. Той допълни, че възрастта на находката е определена чрез данните за

възрастта на въглищния пласт, където е била, натрупвани от геолозите и палентолозите. Въглищата се образуват в заблатени гори, така че със сигурност може да се каже, че това същество е живяло във влажни гори, отбеляза ученият.

Специалният вид, обитавал Балканите

При всички случаи това е най-еволюираният в много отношения изкопаем вид от всички известни днес в Европа видове. Европейските са много древни и примитивни, запазили са примитивни хищнически белези, докато новоописаният вид, който е доста по-късен от всички предишни известни видове от нашия континент, вече има зъби, които са специализирани към изцяло растителен начин на живот или почти изцяло, т.е. те показват еволюция в посока на храненето на днешната голяма панда. И това е безспорно много интересен за палеонтологията и еволюцията факт, защото показва, че преди около шест милиона години тези животни, големите панди, са били разпространени много по-широко отколкото сега, отбеляза Спасов. Професорът предполага, че сред причините видът да е по-скоро вегетариански, е конкуренция с други месоядни видове. В научната статия се изказва предположение, че въпреки вегетарианския му хранителен режим, зъбите на този вид са осигурявали достатъчна защита срещу хищници. Освен това кучешките зъби са сравними по размер с тези на съвременната панда, което предполага, че те са принадлежали на животно с подобен размер или само малко по-малко, предполага още откривателят.

Снимка: Journal of Vertebrate Paleontology

Как се прави научно откритие

Методите, ползвани в палеонтологията за установяване на подобни открития, са сравняване на находката с всички възможни други останки по метода на отхвърлянето. Първо разбираш, че това е хищник, след това – че е от групата на мечките, после го сравняваш с тези, които най-много приличат и разбираш, че това са пандите, разказа процеса на проучването ученият. Постепенно той установява, че към момента няма нито една от познатите панди с точно такива зъби. Прилича най-много на един род, намиран в Европа, но с по-примитивни зъби, каза проф. Спасов и добави, че това показва, че „нашият“ вид е явно нов, по-еволюирал вид от този род.

В отговор на въпрос, проф. Спасов отбелязва, че в тяхната работа молекулярните изследвания все още не са възможни, защото не може да се извлече ДНК от фосили на шест млн. години. В зависимост от условията на съхранение, в които са запазени останките, ДНК може да се извлече от обекти от късния плейстоцен, т.е. на възраст от десетки хиляди години. Извлечани са и от останки, които са доста по-ранни от това, но на милиони години до сега

никой не е извличал. Тъй като няма органично вещество, което да запази тази структура, поясни Спасов.

Надраскан набързо текст, криещ старото име на елинпелинското село Огняново, забавя с години откритието

Фосилните находки на двата зъба са открити вероятно в района на село Огняново, община Елин Пелин, още през 70-те години на миналия век. Може това да е станало, когато е правена язовирната стена на яз. „Огняново“, предположи проф. Спасов и допълни, че има информация за въглищни прослойки в този район, които са датирани.

Двата зъба са донесени вероятно на моя предшественик в Националния природонаучен музей при БАН д-р Иван Николов, аз ги получих в наследство, разказа Спасов и допълни, че, за съжаление, до тях е имало само една бележка с набързо написана на ръка една единствена дума. Трябваша ми много години, за да мога да разчета написаното – Гюреджия, и след това още много години, за да разбере какво е това, отбеляза той. Оказа се, че надписът е старото име на село Огняново. Чак тогава вече можах да направя и търсенето на въглищните пластове и да се добера до данните за тяхното датирание, обясни ученият. Оттам нататъка следваше вече палеонтологическата работа – сравняване на тези зъби с досега известните съвременни и фосилни.

Всъщност аз съм работил върху определянето на тези останки през цялата ми кариера до момента, разказа той и допълни, че се е връщал към неясната находка периодично в продължение на години.

Бързай бавно

Снимка: НПМ-БАН

Проф. Спасов не оценява това голямо забавяне непременно като нещо лошо. Убедил съм се, че понякога забавянето води повече до ползи, отколкото до вреди, каза той и допълни, че междуременно са били описани три изкопаеми рода големи панди и това му е дало възможност да се ориентира в систематиката на тази група и да определи заедно с неговия колега от Китай, че това е не само изкопаема голяма панда, но и нов за науката вид. Кръстих го в чест на д-р Иван Николов, който е съхранил тези находки – *Agriarctos nikolovi*, допълни той.

Как е изчезнал *Agriarctos nikolovi*

Вероятно климатичните промени в края на миоцена в Южна Европа, довели до засушаване, са имали неблагоприятен ефект върху съществуването на вида, смята ученият. Той предполага, че балканската панда е изчезнала вследствие на месинската криза на солеността – събитие преди 5,96 – 5,33 млн. години,

при което Средиземноморският басейн пресъхва, променяйки значително заобикалящата го сухоземна среда.

В статията са представени два възможни еволюционни пътя за разпространение на тези животни. Според единия *Ailuropodini* се насочват от Азия и завършват с *A. nikolovi* в Европа. Според учения обаче „най-старите представители на тази група мечки са открити в Европа“, а това навежда на мисълта, че групата може да се е развила в Европа и след това да се е насочила към Азия.

Съавторът Цигао Цзянцзо от Пекиния университет, в Китай, е с основна заслуга за ограничаване на идентичността на вида до принадлежността му към *Ailuropodini* – род в семейството на мечките *Ursidae*.

Journal of Vertebrate Paleontology: “A late Turolian giant panda from Bulgaria and the early evolution and dispersal of the panda lineage“

Източник: БТА

[РИОСВ-Пловдив с номинация за еконаграда](#)

- Марица

Съвместна кампания на Регионалната инспекция по околната среда и водите-Пловдив и Института за изследване на климата, атмосферата и водите към БАН е номинирана в тазгодишното издание на „Годишни награди за биоразнообразие и климат“ в категория „Най-успешна кампания, акция или инициатива, свързана с биоразнообразието и климата“. Номинацията се отнася за проведения Национален конкурс за изработване на климатична картичка с послание, организиран по повод Световния ден за борба с климатичните промени -15 май.

В творческата надпревара се състезаваха 186 картички, изработени от деца и млади хора от 23 общини в страната. Произведенията бяха представени в изложба, а част от тях изпратени от организаторите до общественици, от чиято воля в най-голяма степен зависи предприемането на действия за смекчаване негативния ефект от климатичните промени - министъра и зам.-министрите на околната среда и водите, кметове на общини и други.

Инициативата вдъхнови и учениците от Математическата гимназия в Пловдив, които изработиха 12-метрова картичка с послание. РИОСВ-Пловдив се състезава с още 25 вдъхновяващи природозащитни инициативи. Гласуването за награда на публиката продължава до 10 август и може да бъде направено онлайн във Фейсбук страницата на Българска фондация „Биоразнообразие“ (БФБ).

Акад. Ваньо Митев, бивш ректор на МУ-София, пред „Труд“: Няма единна схема за лечение на COVID-19

- Труд

В морето информация и дезинформация за COVID-19 повечето хора се чувстват все по-объркани. Склонни са да залитат в крайности - или да отричат съществуването на вируса, или да подчиняват живота си на ограниченията, свързани с него. Какво обаче е добре да правим, когато се разболеем и трябва ли да се притесняваме, че имаме коронавируса, след като той толкова много се е променил от първоначалния китайски вариант? Отговорите търсим от академик Ваньо Митев, който само преди дни изнесе убедителни данни за това по какъв начин заболяването може да се контролира и смъртността да падне многократно. С него говорим за откритията в медицината - преди и сега, и как се приемат те.

- Вървим стремително, по думите на здравните власти, към пик на петата COVID вълна, акад. Митев. Каква е вашата оценка на сегашната ситуация с коронавируса - какво да променим, може ли да се надяваме скоро този вирус да не определя живота ни?

- COVID епидемията има санитарен и лечебен аспект. Санитарният аспект - ваксиниране, маски, дистанции, хигиена, локдауни и т. н, е широко застъпен и коментиран от кого ли не, включително от политици. Аз винаги съм се въздържал да коментирам тази страна на проблема, не защото нямам мнение, а защото има по-компетентни от мен и е правилно те да говорят. Имам предвид хора като главния санитарен инспектор доц. Кунчев, проф. Радка Аргирова, сладкодумния ми съкурсник проф. Кантарджиев и други. Винаги съм поддържал мнението, че щом ваксинирането намалява смъртността при заболяване, то е полезно. Това, което ме боли, е, че и досега няма единна схема за лечение, която да се надгражда непрекъснато. За това е необходима и постоянно действаща група от специалисти към здравното министерство. Науката напредва изключително бързо, знае се много за механизма на действие на вируса, пробвани са много медикаменти - цели и пренасочени, за лечение на COVID-19, но едва преди половин година на пазара се появиха два такива, които лекуват амбулаторно болни. Това са спорният и ниско ефективен Молнупиравир на Мерк, който струва над 700 долара, за който съм се изказвал многократно, и по-сполучливият Паксловид на Пфайзер, с цена над 500 долара. Въпросът за ефективно амбулаторно лечение е най-важният в борбата с COVID-19, защото решаването на този проблем просто рязко ще пресече притока на усложнени пациенти към болниците, а с това и смъртността.

- Не станаха ли лекарите по-подготвени, не знаем ли много повече за заразата сега?

-Тази епидемия ни научи, че смъртоносният механизъм, който използва

SARS-CoV-2, не е изключение, а е сходен с този на други вируси - чрез хиперактивиране на т. н. инфламазома NLRP3. За мен инхибирането на въпросната инфламазома е най-важният момент в битката с Цитокиновата буря, основна причина за смъртността. Решаването на този проблем ще ни подготви за бъдещи други пандемии. В книгата си „Клетъчна сигнализация“, която излезе преди година, последната глава съм посветил на молекулните механизми на действие на SARS-CoV-2. За да се разберат те, трябва читателят да е запознат с понятия като пироптоза, инфламазома, газдермин, каспаза 1 и други. Пиропто-зата е вид възпалителна клетъчна смърт механизъм, на която е разгадан с откритието на белтъка газдермин през 2015 година, и това се смята вече за класика. Колко лекари са запознати с пироптозата, а ако нейните механизми не се знаят, няма да се знае и как действа SARS-CoV-2. Посветил съм 78 страници на глава „Клетъчна смърт“, защото широката медицинска общественост борави с понятието апоптоза, но освен нея има други изключително важни за клиниката видове регулирана клетъчна смърт като некроптоза и пироптоза и поне още двайсетина. Казвам това, защото фундаменталната наука и клиничната практика трябва да действат координирано, за да се постигне краен успех. Теорията е едно, на практиката често се получава друго. Типичен пример за това е Ивермектинът, отличен *in vitro*, но напълно безполезен, когато се дава на хора, тъй като целевите концентрации са практически недостижими.

- Вие представихте предварителни данни за близо 5 пъти по-ниска смъртност при лечение на болни с коронавирус с три медикамента, с които работите.

Разкажете ни, имаше ли вече реакция за данните ви?

- Аз изнесох само част от резултатите, с които разполагаме. Тези 78 души, третирани с трите медикамента - бромхексин, колхицин и химекромон, са такива, на които са взети и генетични проби. Освен това разполагаме с данни от още 564 пациенти, третирани по малко по-различна схема с колхицин, близка до описаната от мен. И там резултатите са подобни. Реакциите са „на ухо“.

- А какво предстои по повод резултатите от вашата терапия?

-Трябва да се обработи този огромен по обем материал. Освен това, както вече споменах, ще се постарая да съберем данните от третирани амбулаторно болни с инхалаторен, бромхексин и колхицин, най-вече от рисковите групи, над 60 години, с наднормено тегло, диабет, хипертония, сърдечно-съдови и белодробни заболявания и т. н. Целта е да докажем, че при незабавно адекватно лечение хоспитализациите ще клонят към нула спрямо сегашните 15 процента. Успоредно с това е важно да се съберат данните от тези, които са вземали бромхексин профилактично, за да се докаже, че мнозина от тях не се разболяват или прекарват леко болестта.

- Не върлува ли COVID-19 вече като обикновен вирус, след като се твърди, че силата му е намаляла, и това не променя ли подхода за лечение?

- Не мисля, че подходът трябва да се променя. Може и да протича по-леко, но който се усложни, е застрашен от цитокинова буря и смърт. А това не може да се предвиди. Инхалациите с бромхексин или амброксол, ако се намери, са отлично начало. Колхицинът трябва непременно да се има предвид от застрашените групи. Смятам, че комбинацията инхалаторен бромхексин плюс колхицин ще е полезна и при други видове грип. Ваксиниран или не, болният трябва да се лекува по един и същи начин.

- Как си обяснявате, че досега никой не се е сетил да дава бромхексин амбулаторно или колхицинът в по-високи дози?

- Инерция и отказ от собствена мисловна дейност. Ще дам следния пример. Когато отидох на работа във Франция, започнах да изследвам ефекта на хормона на млякото, пролактин, върху активността на един прочут ензим - казеин киназа 2. Според корифеи, между които и нобелистът Едуин Кребс, този ензим се активира 1,5-1,6 пъти след стимулиране от хормони или растежни фактори. За една година проведох многобройни експерименти и ту получа подобен резултат, ту не. Накрая направих статистика, която ясно показва, че ефект няма. Даже бях попрекалил с броя експерименти. Казах на френския си шеф, че според мен това не е вярно. На следващата година в Париж пристигна един от четиримата лидери в областта - проф. Шамбаз, за лекция. Изчаках края на лекцията и стандартните въпроси, доближих се до него и му казах, че не вярвам в тези публикации. Честно казано очаквах нещо от „Абе, ти за кого се вземаш?“. Вместо това той ми каза: „Знаете ли, колега, Вие сте прав! Преди две седмици бях в Ню Йорк и Кребс ми каза, че тези експерименти са невъзпроизводими. Щял да излезе със статия за това“. Статията излезе в такова неизвестно американско списание, че то не може да бъде открито в никоя френска библиотека. Тогава писах на Кребс с молба да ми изпрати една дузина негови статии, между които и тази. Пристигнаха всички без една - въпросната. Аз му изпратих второ писмо, с молба да получа копие именно от нея. Получих. На никой не му е приятно да му се припомня, че е сгрешил, но погрешните статии се цитират и до днес стотици пъти, а тази, в която великият Кребс си посипва главата с пепел, е с 30-40 цитата. Безкритичната папагалци-на е повсеместна. Какво пречеше на маститите оксфордски учени да включат и COVID група от трети рани с по-високи дози колхицин? През 2010 година се провежда сериозно клинично проучване за ефект на ниски и високи дози колхицин при подагра. Високите дози са 4.8 мг за 6 часа. Това е повече от това, което даваме ние. Ако бяха възпроизвели това, щяха да имат отчетливо намаление на смъртността. Тук са игнорирали Парацелз, който през 1538 година казва прословутото, че разликата между отровата и лекарството е дозата. И тази година продължават редица изследователи да „измъчват“ ниските дози колхицин и отново тука има, тука няма ефект. И пак да припомня това, което се приписва на Айнщайн, че не може с едни и същи методи да се постигнат различни резултати.

- Вие сте председател на Общото събрание на МУ, какво е състоянието на Александровска болница - погасени ли са дълговете и как?

- Сегашното ръководство на Александровска болница я завари в катастрофално състояние. Полагат големи усилия да я стабилизират и след отпускането на заем от 35 милиона лева за разплащане на просрочени задължения настроението е по-оптимистично.

- Каква академична година могат да очакват студентите в МУ?

- Университетът е стабилен и финансово, и научно. След реализиране на инвестиционната програма го чака бляскаво бъдеще. Убеден съм, че сами можем да влезем в топ 500 на университетите в света.

- Очаквахте вълна от завист по повод вашите резултати, но трябва ли винаги трябва да очакваме омраза, когато българин направи голямо откритие?

- Завистта е неизконна българска черта. Не, че е няма и другаде, но у нас тя е в съвършената си форма. Вицът за казана в пъкъла, че там където са българите, няма дяволи, тъй като тръгне ли някой да се спасява, другите го дърпат обратно, поговорки като „Не е важно на мене да ми е добре, важно е на Вуте да му е зле“ и много други ме караха да мисля, че този манталитет се е формирал през турското робство. Един ден, обаче, прочетох във вестник „Стършел“ изявление на Черноризец Храбър от X век: „Неизменна черта на българския народ е неговата завист“. Завистниците действат подмолно, тяхна изпитана марка е „говоренето зад гръб“, пускането на доноси и анонимки, те не могат да спят спокойно, ако не са хвърлили поредната дневна порция кал. Избирането ми категорично за председател на Общото събрание на университета само седмица след поредната атака срещу мен през 2020 г. показва, че болшинството ме подкрепя. Но „другите“ умора нямат.

- Предстои да отбележите скоро 100 години от рождението на вашия баща проф. Иван Митев. Нека припомним на читателите за неговото откритие, как е било прието и какво планирате за честванията.

- Откритието на татко, той не обичаше да му викам „баща ми“ е фундаментално. Направено е на апарат, фонокардиограф, който отчита сърдечните тонове. Правени са милиони фонокардиограми, но никой не е забелязал това явление, при това в систолата (това е разстоянието между I и II тон). III, IV и V тонове са в диастолата (разстоянието между II и I тон). Той изпрати описанието му на двама американски корифеи в областта, на французи и естествено в СССР. Всички го признаха, имам кореспонденцията. В България юристите от Института по рационализации и изобретения му помогнаха изключително. Татко казваше, че ако не бяха юристите, то нямаше да мине. Така или иначе, на 12 март 1981-а дипломите на откритие номер 1 (акад. Г. Наджакон) и номер 2 на проф. Иван Митев бяха връчени от Тодор Живков. Акад. Наджакон за съжаление почина месец преди церемонията. Цунамито от колегиална завист, след обичайните анонимки, забавили връчването на дипломата с 6 месеца, достигна апогея си на защитата на

големия докторат на татко. Той се забави с години, защото искаше да защити с откритие, но и това не го спаси от колегиалната злоба. Дисертацията бе преместена от педиатричния Специализиран научен съвет в този на вътрешните болести, бяха му назначени 4 рецензенти, получи две отрицателни и две полу-положителни рецензии. Защитата бе в аулата на „Майчин дом“. Татко не залепи афиши, не искаше да вдига шум. Мълвата, обаче се разнесе светкавично, аудиторията бе претъпкана и се наложи да се заключат вратите и много хора останаха навън. След мънкането на рецензентите, татко се защити изключително твърдо и достойно. Никой не оспорваше откритието като факт. Дребни заяждания, бих казал имената на организаторите на този фарс, но те са отдавна покойници и ще си замълча. Провалиха го с един глас, хората освиркаха решението на СНС. После дисертацията мина през ВАК и Президиума на ВАК, но горчилката си остана.

- А след това?

- Държава достойно почете откритието с единствената по света марка, посветена на кардиологията, Монетният двор издаде монета с VI тон, а сега има нова, от поредицата „Именити българи“. Площадът и улицата в родното му село Крушовица са кръстени на него, филиалът на МУ-София във Враца носи неговото име, миналата година са дали името му на улица в община Искър. Педиатрията, в която е работил, се нарича „Проф. Иван Митев“. На 15 км от Гоце Делчев, до село Долно Дряново в местността Градища се намира тракийски култов център, в който има огромна скална фигура, наречена Главата. Тя поразително прилича на откривателя на VI сърдечен тон. Приликата е поразителна, по голяма, отколкото тази на двата му паметника в село Крушовица и Враца. Природата го е увековечила. Мероприятията за неговата 100-годишнина вече започнаха, но ще ги запазя в тайна засега.

- Къде е държавата днес относно откритията в медицината, в науката?

- Държава прави все повече и повече, но е крайно недостатъчно. Трябва да се разбере простата истина, че науката е най-характерната черта на водещите нации. Науката и образованието ще ни направят управляващ, а не управляван народ.

АКАД. ВАНЬО МИТЕВ е роден през 1954 г. в Русе. Завършил е Френската езикова гимназия в София, след това Медицинска академия в София. Бил е редовен аспирант. Професор е в Катедрата по биохимия на Медицинския университет в София от 1998 г. - най-младият професор тогава в медицинските среди. Специализирал е във Франция от 1991 до 1994 г. Бил е заместник-декан, заместник-ректор и ректор на Медицинския университет в София. През май 2015 г. е избран за академик. Почетен гражданин на Русе, Враца, Мизия и Горна Малина.

Инж. Гърменов и г-жа Боянова откриха нов паметник за празника на Долно Драглище

- razlog.bg

По повод „Празника на моето село“, временно изпълняващ длъжността кмет на Община Разлог- инж. Гърменов, кметицата на село Долно Драглище- Лиляна Боянова, заедно с акад. Кирил Боянов откриха нова паметна плоча на Серафим Боянов в центъра на село Долно Драглище. Баралефът съхранява паметта на великолепия в просветното и културно дело, откривателя на класно училище в Разложко- учител Боянов., „Най-голямото богатство на едно населено място са хората - трудолюбиви и гостоприемни, достойни пазители на родовата памет, бит и култура. В медицината, в образованието, в десетки сфери на живот хората от Долно Драглище са доказали, че са истински професионалисти, които с труда и стореното работят за благо на всички. За мен е висока отговорност и голяма чест да работим заедно за развитието на село Долно Драглище и създаване на още по-добра среда за живот в Община Разлог“, с обръщение към всички присъстващи инж. Гърменов подари на г-жа Боянова икона на „Света Богородица“, която да закриля всички в селото.

„Признателна съм на всички вас- жители на Долно Драглище. Нека се гордеем с нашето село и достойните дела на нашите предци. Благодаря на Община Разлог и акад. Кирил Боянов, които се ангажираха с изработването и поставянето на тази паметна плоча“, благодари г-жа Боянова. По време на събитието, посветено на 119-тата годишнина от Илиндетско-Преображенското въстание, бяха поднесени венци и цветя и пред паметника на „Април 1876“ на Георги Чолаков, делегат в Оборище на местния революционен комитет. Своята почит отдадоха инж. Гърменов, зам. кмета по икономическите и правни въпроси- г-н Гюров, г-жа Боянова, г-н Генев и зам. кмета на Община Златица-Илия Македонски, акад. Кирил Боянов, представители на ДПЛФУ и Народно читалище „Христо Смирненски“ 1989 г., както и жители и гости на Долно Драглище.

Специално за „Празника на моето село“ от Община Златица и НЧ „Христо Смирненски“ гр. Златица представиха празнична програма на автентични песни на Женски тригласен хор „Златолира“ и Мъжка вокална група „Гергьовден“, с ръководител Мария Лешкова. Празненството продължи до късните часове, а за доброто настроение се погрижи оркестър Якоруда.